

„Herant” vertelt, en brengen aan „het groote opperhoofd van over de zee” ook onzerzijds een koninklijk salut. Het lijdt geen twijfel, dat zijn verblijf in Zuid-Afrika niet alleen den kerken doch ook de V. U. ten goede zal komen.

We heeten voorts den hoogleeraar Pos welkom, die na zeven jaren den catheder van onzen hooggeachten en beminden Prof. Woltjer Sr. innam. Zulk een opvolging brengt zeldzaam zware verantwoording mede. God sterke hem en wijze hem den juisten weg om een vertrouwd en vruchtbaar leidsman der studenten te zijn en met de ander hoogleeraren dezer zoo belangrijke Faculteit iets goeds tot stand te brengen voor ons Gereformeerd volk, en vooral tot verheerlijking van den Allerhoogste werkzaam te zijn.

Ge vergunt me nog een enkel woord van gansch ander karakter. Voorin ons Jaarverslag komt altoos een lijst voor van de namen der Stichters der Vrije Universiteit. Steeds meer gaat die lijst gelijkenis vertoonen met het treffend eentonige 5e hoofdstuk van Genesis, waarin het al maar herhaalde „En hij stierf” zoo nadrukkelijk aan de vergankelijkheid van des menschen leven herinnert. Voor enkele weken nu moest het „(overleden)” gevoegd worden achter den naam van een der eerste Curatoren onzer Hoogeschool: Jhr. Mr. A. F. de Savornin Lohman.

Hij was de laatste nog levende uit dien kleinen kring, waaraan Dr. A. Kuyper bij de Inwijding der V. U. in de Nieuwe Kerk te Amsterdam, in zijn rede „Souvereiniteit in eigen kring”, dank bracht o.a. met deze woorden: „Dat gij het aandorst, als mannen van wetenschap de wetenschappelijke leiding eener School te aanvaarden, wier stichtingsbrief uit Dordrecht kwam, en dien smaad U gevallen liet, is meer dan een doctorsbul, is een adelbrief van moed en van zedelijke toewijding, waarvoor ik U dank, deze School U eert, en ons volk U liefheeft”. Vier jaar later wisselde Lohman den Curatorenzetel voor den Hoogleeraren-catheder, dien hij met eere bezette. Helaas, afwijkend inzicht leidde tot zijn heengaan, diep door ons allen betreurd. Maar hij bleef ondanks alles toch onze Lohman, en heeft bij de behandeling der Hooger Onderwijswet van Kuyper in 1905 getoond, allermintst kleinzielig te zijn. Hoewel hij niet vergat wat ons gescheiden had, stemde hij toch vóór de toekenning van den effectus civilis. Deze strijder voor het recht der vrije school en kerk is thans in gezegenden ouderdom door Zijnen Zender opgeroepen tot de rust Zijner heerlijkheid. Wij gedenken dankbaar wat God ook onze Vereeniging in hem schonk en houden ook zijn gedachtenis in groote waarde; ons einde zij als het zijne!

En nu roept ons het leven tot voortvaren. Ge zult in mij niet wraken, wanneer ik thans niet verder uw aandacht vraag voor een openingswoord. Eerder zoudt ge recht hebben mij euvel te duiden, dat ik mijn plaats als voorzitter niet kende. Want er is heden een uitgebreide